

Jak rozumíme prvnímu přikázání?

Ježíše se zeptali na první a hlavní přikázání.

Co by odpověděl běžný katolík? "*V jednoho Boha věřit budeš!*" (katechetická formulace).

Ježíš na tuto otázku odpověděl takto: "*Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou*" (Mk 12,29-30; srov. Dt 6,4)

Vnímáte rozdíl obou odpovědí? A vnímáte, v čem jsou stejné?

- V jednoho Boha věřit budeš
- Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán, proto ho miluj...

Rozdílná je formulace slov. Rozdílný je způsob použitých sloves

- "věřit budeš" = imperativ (rozkazovací slovesný způsob)
- "Hospodin je jediný Pán" = oznamovací způsob, který však hned přechází do imperativu, proto ho budeš milovat

Jak dobře pochopit že někdo je naším jediným Pánem, kterého máme navíc milovat?

Představme si rozhovor s člověkem, který se večer nepomodlil?

"Proč ses včera večer nepomodlil?"

"Neměl jsem čas."

"Proč jsi neměl čas?"

"Byl jsem celý den v práci, přišel jsem pozdě a byl jsem hodně unavený."

"Když jsi byl unavený, to ses asi najedl a šel hned spát?"

"Ne, jídlo jsem si dal, ale ještě jsem něco dělal na zahradě"

"A to tě pak úplně vyčerpalo?"

"Ne, potom jsem zase jedl"

"A pak jsi šel už unaven spát?"

"Ne, potom jsem se díval na zprávy a odpočíval u televize."

"Aha, a když sis odpočal, potom ses mohl pomodlit?"

"Ne, to už jsem usínal ke konci filmu a opravdu už by modlitba neměla cenu."

Kterým bohům, či pánům tento den onen muž sloužil?

1. Zajištění živobytí
2. Zajištění živobytí (podruhé)
3. Odpočinku u jídla
4. Odpočinku u druhého jídla
5. Odpočinku u televize

Je živobytí bůh? Je domácnost bůh? Je jídlo bůh? Je večerní zábava u televize bůh?

Kolik času věnoval člověk ten večer jedinému Pánu, který dává živobytí, dává jídlo, dává i odpočinek? Kolik lásky ten den od jediného Pána přijal a jak mu za to poděkoval?

"Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou"

Ježíš vykládá první a nejdůležitější přikázání takto. Jsme-li jeho učedníci, měli bychom do svého dne zařadit bez vytáček věc první - čas pro jediného Pána. Potom z jeho rukou budeme s vděčností přijímat čas pro práci, jídlo i odpočinek.

Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání. Lidé jsou pak strhaní, zasmušilí, negativní.

Matka Tereza svým sestrám říkala, čím více jsi zaměstnaná, tím víc se modlí. A potom budeš jak šťastná v zaměstnání, tak i plná pokoje ve společenství sester.

Máš práci, studium? Modli se a děkuji, že je máš. Potom budeš pracovat či studovat s radostí a tvé okolí bude proměněné tvým pokojem.

To jsou plody života podle imperativu: věř a miluj. Tyto plody jsou motivací, proč tato přikázání přijmout za svá.